

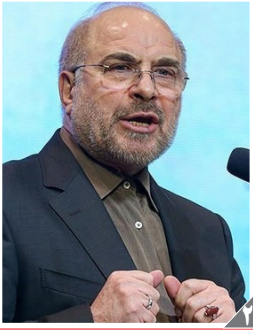
رئیس قوه قضاییه
در جمع دانشجویان:
فقط در بلندگو نمی گویم
من را نقد کنید

سه شنبه ۱۶ آذر ۱۴۰۰_ ۲ جمادی الاول ۱۴۴۳_ ۷ دسامبر ۲۰۲۱

شهر

روزنامه

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

رئیس مجلس دستور خود را
فراموش کرد
سیلی عنابستانی
به روایت قالیباف

سال ششم _ شماره ۱۸۳۲ _ صفحه _ قیمت ۲۰۰۰ تومان

مشاور امنیت ملی امارات
بارئیس جمهور ایران دیدار کرد

تهران - ابوظبی؛ آماده بازگشت به روابط دوستانه

همدلی | مشاور امنیت ملی امارات متحده عربی، روز گذشته به ایران سفر کرد تا در مورد گسترش روابط دوجانبه که به نظر می‌رسد مهم‌ترین آن، اقدام برای کاهش تنش‌ها باشد، گفت‌وگو کند. این در شرایطی است که روابط بین امارات و تهران برای سال‌ها متشنج بوده است، زیرا اماراتی‌ها با تأثیرگیری از پروژه ایران‌هراسی غربی‌ها، فعالیت‌های منطقه‌ای ایران را باعث نگرانی خود می‌دانستند. اکنون نماینده اماراتی در حالی با رئیس‌جمهور جدید ایران در تهران دست می‌دهد که روابط دو کشور در چند سال گذشته روندی پر فراز و نشیب را سپری کرده است. در سال ۲۰۱۹، دو طرف پس از حملات صورت گرفته به کشتی‌های اماراتی در خلیج فارس، گفت‌وگو را آغاز کردند.

← کواکون

- ۴ دم قیچی‌ها، کلاه من و سفر به دوردست‌ها
- ۲ قانون و سازمان سنجش علیه داوطلبان کنکور
- ۴ سرقت ۱۹۷ میلیون دلار از یک صرافی رمزارز
- ۸ شریا بهره‌مندی «نوه دختر» از مستقری پدر بزرگ و مادر بزرگ
- ۴ روسیه میلیارد در ژاپنی را به فضا می‌برد
- ۸ منوچهر نوذری، نخستین مجری تلویزیون ایران
- ۴ روایتی از یک ماجرای ساده در مسیر کارخانه شکلات سازی

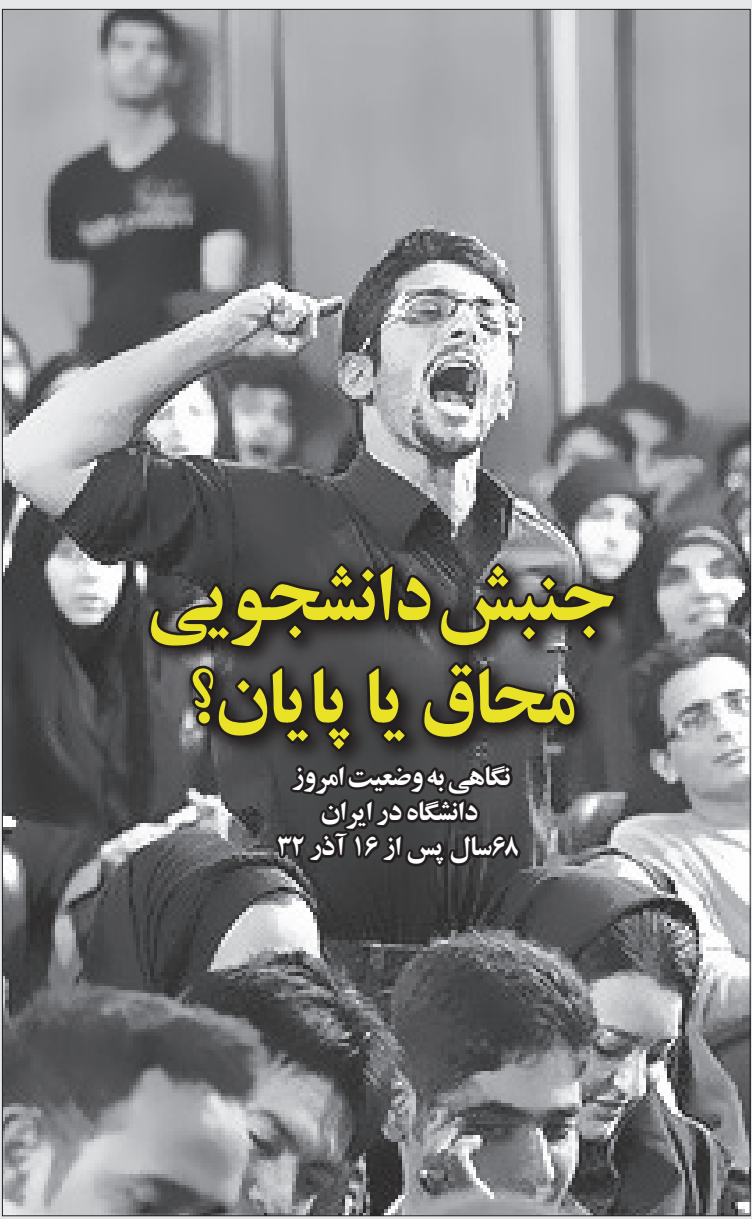
رکوردزنی ارز آمریکایی هم‌زمان با گزارش ۱۰۰روزه رئیس‌جمهور کل کل دلار و رئیسی

همدلی بازار ارز همچنان در حال واکنش نشان دادن به نیمه‌کاره رها نشدن وضعیت مذاکرات وین است. دیروز دلار بعد از نوسانات بسیاری که در هفته‌های گذشته به روند مذاکرات نشان داد، رکورد جدیدی را ثبت کرد و در برخی از ساعات روز به ۳۰ هزار و ۲۰۰ تومان رسید. این رکوردزنی هم‌زمان بود با اولین سخنرانی رئیس دولت سیزدهم بعد از ۱۰۰

حجت اشرف‌زاده در گفت‌وگو با «همدلی»:

در ایران سازوکاری برای کشف استعدادها وجود ندارد

جنبش دانشجویی محاق یا پایان؟

نگاهی به وضعیت امروز
دانشگاه در ایران
۶۸سال پس از ۱۶ آذر ۳۲

محسن خرامین: ۱۶ آذر مناسبتی در تقویم سال است تا با یادآوری یک حادثه تاریخی در سال ۳۲ به‌صورت تکراری و کلیشه‌ای به دانشجوی، دانشگاه و جنبش دانشجویی و بایدونبایدی‌های آن پرداخته شود. در این روز معمولاً نشست‌هایی با عنوان مناظره و تعارفات مرسوم که در یکی دو سال اخیر این جلسات به اینستاگرام و کلاب‌هاوس کوچ کرده، برگزار می‌شود و برای جنبشی که سال‌هاست حضور و ظهوری نداشته است اقا و آرمان‌های بلند ترسیم می‌شود. اینکه این جنبش از چه زمان شروع و در طول حیات خود چه فرازوفرودهایی داشت محل بحث این مطلب نیست اما روشن است با استناد به تعاریف کلاسیک جنبش و ویژگی‌های آن، جنبش و یا هر کنش سیاسی دانشجویی دیگر در ایران سال‌هاست به محاق رفته است. «محاق» عنوان نرم و خوش‌بینانه‌ای است که برخی بر این اتفاق اطلاق می‌کنند و امیدوار به احیا و بازگشت هستند ولی در واقع این به محاق رفتن موقت و یا احتمال در بازگشت آن نیست که بنا به اشاراتی که خواهد رفت «محاق به‌مثابه پایان» و مرگ جنبش خواهد بود. بررسی وضعیت آنچه با نام جنبش دانشجویی از آن یاد می‌شود بدون در نظر گرفتن موقعیت امروزی دانشجوی و دانشگاه ممکن نیست و موقعیت این دو نیز برکنار از شرایط عمومی کشور، جامعه و تحولات در حوزه‌های مختلف نمی‌تواند باشد.

دانشگاه و دانشجوی در گذشته از مرجعیت علمی، سیاسی، اجتماعی و ... برخوردار بود و این مرجعیت مسئولیت و رسالت‌هایی را متوجه دانشجوی می‌کرد. دانشگاه نقطه آغاز و گاهی ثقل در بسیاری از تحولات بود و جامعه دانشگاه را به چشم یک نهاد تولیدگر، خلاق و پیشرو می‌نگریست و از آن تأثیر می‌پذیرفت. در مرور تاریخ دانشگاه از نقش و حضور برجسته دانشجوی و دانشگاه در تحولات دهه ۳۰ که به همان حادثه ۱۶ آذر ۳۲ ختم شد و همچنین انقلاب اسلامی و نقش و تأثیر دانشگاه و دانشجوی در پاره‌ای از حرکت‌های مردمی و انقلابی و بعدازآن سال‌های هم‌زمان با تحولات دوم خرداد ۷۶ که دانشگاه و دانشجوی را در کنار مطبوعات آن زمان بیش از هر زمان به دیگر صدر اخبار و مرکز تحولات آورد، بررسی‌ها و ارزیابی‌های فراوانی صورت گرفته است و این موارد خود گواه حضور دانشجوی و دانشگاه در عرصه عمومی جامعه است. در دهه‌های اخیر اما اتفاقات و پیشرفت‌ها در حوزه‌های مختلف از جمله ظهور شبکه‌های اجتماعی و انتقال بسیاری از لوازم و کارکردهای حوزه عمومی به این شبکه‌ها که اینک تفکیک میان حوزه عمومی و این شبکه‌ها نه تنها دشوار که این دو را باید با هم یا در هم‌پوشانی کامل دید، از یک‌طرف و از طرف دیگر مسائل پیش آمده حول دانشگاه از جمله وجود دانشگاه‌های اسمی متعدد، بحران در علوم انسانی، مدرک‌گرایی و پزشکی مجوری، «مقاله برای مقاله»، وضعیت آشفته رساله‌نویسی، نحوه جذب اعضای هیات علمی و به‌ویژه موضوع بورسیه‌ها در دولت دهم و انتصاب روسای دانشگاه‌ها از مجاری لابی و فشار سیاسی که در شهرستان‌ها شدت این نوع دخالت‌ها عملاً دانشگاه را در ردیف سایر سازمان‌ها و دستگاه قرار می‌دهد و مورد جدید یعنی نحوه معرفی و کیفیت اعضای هیات امنای دانشگاه تهران می‌تواند گواه خوبی از عمق این دخالت‌ها باشد؛ سبب سلب مرجعیت علمی، سیاسی و اجتماعی از دانشگاه شده است.

دانشگاه امروز را به‌نشواری می‌توان دانشگاه خواند بلکه ادامه بوروکراسی فربه، پیچیده و فاقد تولید در کشور است. تولید علم و اندیشه در دهه‌های اخیر و در تمام ساحت بیش از آنکه متوجه دانشگاه باشد در خارج از دانشگاه و در حلقه‌های اندیشه و تفکر، آثار ترجمه‌ای یا در خارج از کشور توسط ایرانیان یا غیر ایرانیان اتفاق می‌افتد. اگرچه فارغ از پدیده کرونا که در اواخر سال ۹۸ پیش آمد دانشگاه وضعیت مطلوبی نداشت اما اپدیمی پایانی بود بر اندک امیدها به بهبود اوضاع که با تشدید و تحکیم شرایط کرونایی حتی بر فرض ریشه‌کنی آن باز بخش زیادی از میراث کرونایی در حوزه آموزش ماندگار خواهد بود.

دانشگاه بعد از حادثه کوی دانشگاه در سال ۷۸ و تحولات بعدازآن بیش از هر حوزه و ساحت دیگر درگیر بروسه سیاست‌زدایی رادیکال بوده است و حساسیت بیش‌ازحد بر وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزیر آن بیانگر عمق حساسیت بر دانشگاه و تهی شدن آن از سیاست بوده است. در دوره‌های مختلف معرفی وزیر برای این وزارتخانه و در وزارتخانه و سازمان دیگر با پیچیدگی و اماواگر همراه بوده است و دولت‌ها کمترین اختیار و انتخاب را در این وزارتخانه داشته‌اند. هزینه‌تراشی سیاسی و مهندسی و حمایت از تشکل‌های ابلاغی به همراه کنترل و نظارت بر هر نوع فعالیت دانشجویی سال‌هاست حرکتی را که از آذر ۳۲ شروع‌شده بود عملاً به یک پایان رسانده است و اخبار دانشگاه تنها حول برخی جلسات هم‌اندیشی، نشست‌های به‌اصطلاح مناظره یا انعقاد فاهم‌نامه‌های همکاری بدون خروجی میان دانشگاه و صنعت بوده است. اگر در آینده و در تحولات اجتماعی و سیاسی کشور احیاناً از درون دانشگاه با به‌واسطه دانشجویی اتفاقی پیش آمد آن اتفاق یک پدیده جدید در در امتداد و ارتباط با بیرون دانشگاه و متأثر از آن خواهد بود. سال‌هاست دغدغه حول دانشگاه نه بحث سیاست در دانشگاه یا ایده دانشگاه سیاسی است که نگرانی از بابت اندک نقش‌های آموزشی و تحصیلی است که دانشگاه بر پایه آن نقش‌ها دانشگاه خوانده می‌شد و احیای همان‌ها را نیز باید با دیده تردید به تماشا نشست.

شرایط وسوسه‌کننده کشورهای همسایه
برای جذب کادر درمان از ایران

تور اعراب برای پزشکان ایرانی

تماشاگران آماده بازگشت به استادیوم‌ها باشند

اظهارات ضدونقیض سکانشاران اقتصادی
درباره اداره کشور با چاپ اسکناس

تحریف نقدینگی

حامیان دولت در کار انکار گرانی

پیش‌بینی زمستانی پر بارش

آمریکادر پی تعدیل خواسته‌های ایران در مذاکرات

۱۰۰روز اول هم‌زمانی دو قوه
اختلاف نظرها را عیان تر کرد

آغاز جدایی عاطفی دولت و مجلس

رئیس قوه قضاییه در جمع دانشجویان: فقط در بلندگو نمی گویم من را نقد کنید

میزبان - حجت‌الاسلام‌المسلمین ازهای در ادامه دیدارها و نشست‌های هم‌اندیشی با طیف‌ها و قشرهای مختلف و متنوع، هم‌زمان با ایام روز دانشجو دیداری چندساعته با دانشجویان داشت که در فضایی صمیمی و صریح برگزار شد. این جلسه نمایندگان از بسیج دانشجویی، جامعه اسلامی دانشجویان، دانشجویان مستقل، دفتر تحکیم وحدت، جنبش عدالت‌خواه دانشجویی، انجمن اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه علوم قضایی و گروه‌های جهادی دانشجویی حضور داشته و به بیان نقطه نظرات خود پرداختند. در ابتدای این دیدار نیز حجت‌الاسلام‌المسلمین ازهای به بیان مطالبی در اهمیت حرکت پیشرو و مطالبه گریانه جنبش دانشجویی در مسیر آرمان‌ها و اهداف انقلاب اسلامی پرداختنوی عنوان کرد. روز دانشجو، روز استقلال طلبی، روز مبارزه با استکبار، ظلم و ستم و استبداد است. روز دانشجویی است که عزت خواهی در آن روز پایه‌گذاری شد. رئیس دستگاه قضا تصریح کرد: بحمدالله ایمان همراه با علم، حلم، بصیرت، استقامت، عدالت‌خواهی و مطالبه‌گری باهم قرین‌شدند و وقتی چنین اوصافی در یک امت، ملت یا قشر پدید آید، امت را تکان می‌دهد. حجت‌الاسلام‌المسلمین محسنی ازهای با بیان اینکه موتور محرک بسیاری از امور از جنبش دانشجویی شروع شده و امروز به ثمر نشسته است، گفت: امروز بسیاری از اقدامات مستمر و پیوسته عدالت‌خواهانه و مبارزه با ظلم و ستم به‌گونه‌ای است که در حال تبدیل‌شدن به یک فرهنگ عمومی است و این بسیار جای خرسندی و خوشحالی دارد. رئیس دستگاه قضا پس از استماع مطالبات مطرح‌شده این سوی دانشجویان، بیان کرد: مطمئن هستیم این نشست‌ها و شنیدن این نقدهای صریح همراه با آرامش و متانت حتماً و قطعاً برای بنده و همه مسئولین مؤثر و مفید است، اما عزیزان لازم است بدانید مشکلات زیاد است و باید آن‌ها را اولویت‌بندی کنیم. وی ادامه داد: سعی بنده بر این بوده است که در این مدت، هراندازه در توان داریم و در صورت نیاز با کاستن از زمان استراحت و تفریح خود ارتباط بیشتری با افراد و طبقات مختلف جامعه برقرار کنیم. وی با اشاره به یکی از محورهای مطالبات دانشجویی پیرامون رسیدگی به وضعیت زندان‌ها، تصریح کرد: از روز اول به موضوع زندان‌ها به‌عنوان یکی از مشکلات مردم ورود کردم. در اولین جلسات با مسئولین قضایی ۱۰ محور را در دستور کار قرار دادم که یکی از آن‌ها مشکلات مردم در حوزه قضایی بود. رئیس دستگاه قضا با تأکید بر اهمیت رسیدگی به وضعیت زندانبان به‌عنوان اولویت دستگاه قضایی تأکید کرد: زیننده نیست این تعداد زندانی که داشته باشیم. فرد زندانی، خانواده او و اقوام او پس از زندانی شدن با مشکلات زیادی مواجه می‌شوند و آینده زمانی این فرد تحت‌الشعاع قرار می‌گیرد.

ادامه در صفحه ۵

پادداشت

بارم‌بندی نمره ه رئیس‌جمهور

احسان دری
روزنامه‌نگار

یکشنبه‌شب حجت‌الاسلام رئیس‌جمهوری در تلویزیون به‌طور زنده با مردم صحبت کرد و گزارشی از عملکرد دولت را به سماع و نظر بینندگان رساند. آقای رئیس‌جمهوری تلاش کرد این امید را به جامعه تزریق کند که دولت توانایی حل مشکلات را دارد و وعده‌هایی هم در این زمینه به مردم داد، اما جامعه سخت باور ما که بارها عکس وعده مسئولان را دیده به همین راحتی دل خوش نخواهند شد. رئیس‌جمهور گفت هیچ بن‌بستی نداریم و برای مشکلات کشور راه‌حل وجود دارد. وی همچنین از مردم خواست به دولت نمره دهند. این درخواست زود هنگام رئیس‌جمهور (چراکه هنوز دولت به دستاوردهای چندان مثبتی که جامعه آن را لمس کرده باشد نرسیده است) مورد استقبال برخی خبرگزاری‌ها قرار گرفت تا در پیج‌های اینستاگرامی خود نظرخواهی منتشر کنند، نظرهای زیادی درج شد که در نظرات به اشتراک گذاشته نمره قبولی چندانی دیده نمی‌شود. اما واقعاً مردم به دولت چه نمره‌ای بدهند؟ وقتی وضعیت بورس را می‌بینند، وقتی وضعیت آشفته‌بازار خودرو را می‌بینند، وقتی به خرید می‌روند و قیمت‌ها تشنان را می‌لرزانند، وقتی از دلار سی هزار تومانی رونمایی می‌شود، وقتی می‌بینند حقوق‌های نجومی پابرجاست، وقتی تورم و گرانی نه‌تنها ذره‌ای کاهش نداشته که ثابت هم نماند، وقتی در دولت انتصابات فامیلی و رفیق‌بازی می‌بینند باید به دولت چه نمره‌ای بدهند؟ رئیس‌جمهور در بخش دیگری از گفتگوی خود به واکنش‌های مردم در مقابل یک دستاورد بزرگ دولت خود اشاره کرد و گفت «روزی مردم دنبال واکنسین بودند اما امروز دولت دنبال مردم است تا واکنسین بزنند» جناب رئیس‌جمهور، شاید مردم به دولت در زمینه واکنسین‌ها نمره خوب بدهند اما این سؤال هم برای آنان مطرح است روزی که آنان در به‌در دنبال واکنسین بودند و اصرار و التماس می‌کردند واکنسین زودتر وارد نشود شما و برخی از اعضای کابینه کجای ماجرا قرار داشتید؟ چه اندازه آنان را همراهی کردید؟ آقای رئیس‌جمهور، ما تلاش‌های شما را برای حل مشکلات کشور ارج می‌نهمیم، از آنجاکه موفقیت دولت یعنی کاسته شدن فشار بر مردم که ما هم جزئی از همین مردم عادی هستیم، خواستار موفقیت شما و دولتتان هستیم.

اما آقای رئیس‌جمهوری، اگر مشتاق هستید نمره قبولی بگیرید بارم‌بندی نمرات شما می‌تواند مورد زیر باشد. نمره قبولی شما می‌تواند در به سرانجام رساندن گفتگوهای برجامی و رفع تحریم‌ها باشد. شما بارها گفته‌اید که اقتصاد کشور را به گفتگوها و برجام گره نمی‌زنید اما باور کنید اگر گفتگوها به بن‌بست بخورد و شیر تحریم‌ها سفت‌تر شود درآمد‌های ناچیز فعلی کمتر خواهد شد و دولت در پیشبرد اهدافش صدمه و فشار بیشتری می‌بیند. برای موفقیت خودتان هم که شده لازم است تحریم نباشد.

شما خودتان به‌خوبی مشاهده می‌کنید که روزبه‌روز فشار بیشتری بر مردم وارد می‌شود. حق ملت این‌همه استرس و سختی نیست. سرورکله بحران‌های جدید پیداشده که اگر چاره‌ای اندیشیده نشود در آینده نزدیک به ابر بحران تبدیل می‌شوند، کشور نیازمند سرمایه‌گذاری‌های کلان خارجی در زمینه‌های مختلف است. بدون تردید در کنار دغدغه‌های مختلف اما در برهه فعلی اولویت برای جامعه رفع تحریم‌هاست زیرا یقین دارند دولت بدون برداشته شدن موانع ناشی از تحریم نمی‌تواند کارهای بزرگ انجام دهد پس بهتر است اولویت برای شما و دولت احیای برجام و کاستن از شدت تحریم‌ها باشد.

پادداشت

پرهیز از مذاکره بر سیل سلسله جلیلیه

محمد رضا چمن‌نژادیان
فعال مدنی

هنگامی که تاریخ ممالک و ملل مختلف ورق زده می‌شود و سرنوشت ملت‌ها موردمطالعه قرار می‌گیرند، حوادث و مقاطع خاص تعیین‌کننده‌های مانند جنگ‌ها، انقلابات و عصر پیشرفت‌های شگرفی وجود دارند که با شیرینی‌ها، تلخ‌کامی‌ها و عبرت‌آموزی‌های بسیار همراه است که می‌تواند موجب سرفاکنندگی یا سرفرازی نسل‌های بعدی باشد. علل و عوامل بیشتر آن اتفاقات خوب و بد ناشی از حاکمیت سلسله حاکمان یا مدیریت مقطعی افرادی بر مقدرات ملت و ملتی در مقاطع زمانی به خصوصی بوده است. در این میان برخی تصمیمات تعیین‌کننده متأثر از درایت یا غفلت حاکمان و مدیران در ابعاد خرد و کلانی بوده که گاه مسیر تاریخ ملک و ملتی را تعیین داده است.

اکنون عنان در دست تیم جدیدی افتاد که خود در هشت سال گذشته مدعی عدم تأثیر نتایج مذاکرات در زندگی و سرنوشت ملت ایران بودند. موضوعی که البته تا حد زیادی توسط تیم دیپلماتی دولت قبلی تعیین تکلیف شده بود ولی با غوغاسالاری و کارشکنی برخی گروه‌ها و محافل داخلی و بدعهدی رئیس‌جمهور لاجوج آمریکا دچار وقفه شد. اینسان که خود همواره بر طبل خروج از مذاکرات می‌کوبیدند و برخلاف منافع مردم و امنیت ملی از راه‌های گوناگون کارشکنی می‌کردند تا جایی پیش می‌رفتند که برای ناکامی دولت پیشین و تیم مذاکره‌کننده آن از توسل جستن به ادعاهای واهی دشمنان جمهوری اسلامی و بیگانگانی چون محافل آمریکایی و صهیونیستی به‌ویژه دولت اسرائیل نیز ایایی نداشتند. در همه‌سال‌های گذشته رئیس دستگاه دیپلماتی کشور و تیم مذاکره‌کننده‌اش را همواره به وادادگی ذلیلانه متهم می‌کردند و گاه از سر کینه آنان را عوامل بیگانه و جاسوس نیز می‌خواندند. ولی اکنون مشاهده می‌شود که این گروه با حضور در دولت جدید بر ادامه تیم مذاکراتی اصرار می‌ورزند که پیش‌ازاین خلاف مصالح اسلام، انقلاب و مملکت می‌خواندند.

برخلاف سلوک و روش قبلی این گروه، اما به نظر می‌رسد که دلسوزان کشور و منافع ملی و معیشت مردم، همگی باید برای توفیقات کامل تیم مذاکره‌کننده وفق منافع ملی و تعامل با دنیا برای گره‌گشایی از تحریم‌های ظالمانه و محدودیت‌های فلج‌کننده مختلف کمک کنند و از هرگونه کارشکنی، یاس‌پراکنی و ناامیدسازی ملت - که همسویی با بیگانگان به‌ویژه صهیونیست‌ها و رجزخوان و بلوه‌گوست - پرهیز کنند.

اکنون که گفته می‌شود تیم جدید ناچار است با جای پای مذاکره‌کنندگان قبلی بگنارند، انتظار می‌رود که از تجربه ناکام و هزینه‌ساز تیم سعید جلیلی درس گرفته و اصراری بر توره‌های اروپایی و آسیایی و جهانگردی‌های بی‌حاصل آن سلسله - که در ادبیات کنونی به مذاکره برای مذاکره معروف شده - نداشته باشند؛ زیرا آن مسیر نابخردانه علاوه بر خسارات جبران‌ناپذیری که تاکنون به منافع ملی و معیشت و سلامت مردم وارد کرده است حاصلی به‌جز صدور هفت قطعه‌نامه و کشاندن پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت و ستلاخی کردن مسیر مذاکرات دربر نداشته است. اتفاقی که بدون تردید سبب فخرفروشی کشورهای بی‌مقدار و تحقیر نمایندگان ملت بزرگ ایران در بین ملل بی‌صلاحیت‌شد و موجبات تحمیل هزینه‌های جبران‌ناپذیر بر زندگی ملت، صرف بی‌بهره اوقات سرنوشت‌ساز ملی و مضاعف شدن زحمات فرسوده کننده را برای مذاکرات بعدی فراهم آورد؛ بنابراین مسئولان امور ممالک در ابعاد ملی و بین‌المللی از تاریخ برای کسب توفیقات غرورآفرین، عزتمندانه و پرهیز از ناکامی‌های تحقیرکننده ملک و ملت باید درس عبرت بگیرند.